

NARODNA STRAŽA

UREĐENIŠTVO I UPRAVA: „NARODNA STRAŽA“
SIBENIK. — RUKOPISI SE NE VRAĆAJU. — NE-
BILJEГОVANA SE PISMA NE PRIMAJU.

IZLAZI SVAKE SUBOTE
POJEDINI BROJ Kr. 4.

PRETPLATA „NARODNE STRAŽE“ IZNOSI GO-
DIŠNJE Kr. 150. — ZA INOZEMSTVO Kr. 240
OGLASI PO CIJENIKU.

Br. 14.

Šibenik, 8. travnja 1922.

God. II.

SEPARATISTE.

Ova se riječ danas svugdje čuje: U društvu, na zborovima, kod demonstracija, kao i kod ovacija. Tako se popularizovala, da je doprila i do najudaljenijih seljačkih domova. Ovom se riječi danas operira na sve strane. Pomoću nje hoće da stvore javno mnenje. Radi nije opravdavaju svakozlo i nasilje. „Separatiste“ su muka, ali i spas za državnike, briga za rođljube, a život za ljenčine i dangube.

Sve se diglo u hajku na njih, više nego na hajduke i kačake, jer je to mnogo unosnije i udobnije. Pa da! Tko hoće naime da goni hajduke, mora biti junak, mora da svoj život izloži ubojitoj šarki gorskog vuka, dok „separatiste“ može da bez pogibije goni svaku rđu i kukavica. Razumije se, ne one prave, već samo one, kojima to ime prišiće. Baš ova hajka potakla me, da napišem ove retke.

Tko su zapravo ti „separatiste“? Po mome mnenju imam ih više, ali ih se u glavnome može sabrati u dvoje: „separatiste“ po receptu „mjerodavnog javnog mnenja“ i „prave separatiste“.

U prve spadaju svi oni, koji protjeri čistim rodoljubljem i slobodom, ne će da slijepo služe današnjem sistemu, beogradskim bogovima i njihovoj razornoj politici, koja ide za narodnim uništenjem, koja gdje prikriveno, a gdje otvoreno ide za hegemonijom srpskog plemena u državi, a koja se hegemonija vrlo uspješno provada sve pod zamamlim nazivima jednakosti i narodnog jedinstva, kao i pod krutim „zaštitne države“.

Po gornjem receptu „separatiste“ su samo Hrvati i Slovenci. Srbi ne mogu biti „separatiste“. Zato kad Hrvat veli, da je Hrvat i izvjesi hrvatsku zastavu, nije rodoljub, već „separatist“, dok kad Srb veli, da je samo Srbin i okiti svoj dom srpskim barjakom, još uvijek ostaje rodoljub i nije „separatist“. Hrvatska društva i ustanove moraju da zabace naziv „hrvatski“ ili ga zamijene sa „jugoslavenski“. Inače su „separatistična“. Mjerodavno javno mnenje ne traži to isto za srpska društva i ustanove. I tako redom mogao bih nabrojiti toliko toga. No smatram suvišnim, jer to svi znamo, svi vidimo i osjećamo, ali trpimo i šutimo, da ne padnemo na lijepak „pravim separatistima“, a u nadi, da će se „mjerodavno javno mnenje“ jednom promijeniti i dati svakome, što ga ide.

I ako ovi „separatiste“ nijesu ni malo pogibeljni niti za mir niti za javni red, najmanje pak za državu, ipak ih se proganja, silom trpa među „protudržavne elemente“, koje valja trijeti, a to zato, jer beogradski mogućnici istovjetovaše sebe sa državom, pak tko je proti njima, taj je i protiv države. Ovo još uvijek vrijedi samo za Hrvate i Slovence.

Pogibeljni su istom „pravi separatiste“, koji su se ušančili u Beogradu

i Zagrebu, odakle svaki na svoj način siplju svoje otvorene strijele među narod. Jednako su pogibeljni Radić i družina, koji hoće da tobož spase „ostatak ostataka nekoč slavnog hrvatskog kraljestva“, nekoliko banovinskih županija, kao i oni, što već javno govore i preporučuju „amputaciju“ tih županija, da se od ostalog stvari „jedinstvena Velika Srbija“. Ove treba jednako pobijati. I jedni i drugi su pogibeljni po državi i narodno jedinstvo, ako država ima da bude domovina Srba, Hrvata i Slovaca.

Ali, da! „Mjerodavno javno mnenje“ kliče: „Propni, propni!“ samo one u Zagrebu, dok nema riječi osude, pače pjeva: „Hosanna!“ onima u Beogradu. I stotine, i tisuće naše nadobudne mladosti stavljaju se svijesno i nesvjesno u službu ovih potonjih. Ti omladinci, „spasitelji domovine“, koji si mimo vlasti stavlje se za daćom uništiti „separatiste“ bilo kojim sredstvima, pa i uz cijenu bratoulačkog gradanskog rata, ne vide ili ne če da vide, da upravo svojim radom jačaju i bodre „separatiste“. Ti „pobornici narodnog jedinstva“ kliče: „Živjeli Srb, Živjela Srbija!“ i ne reagiraju kad padaju uzvici: „Dolje Zagreb, Dolje Hrvatska, Dolje Hrvati!“ To su za njih samo ogorčeni rodoljubni povici. Nijesu li ovi i ovakvi

povici najbolja podloga za širenje „separatizma“?

Kad smo na ovome, moramo otvoreno naglasiti u ime ogromnog dijela Dalmatinaca, da nemamo ništa proti tome, da se kliče: „Živjeli Srb i Srbija!“, jer Srb su naša braća, a Srbija dio zajedničke nam domovine. No boli nas i vrijeda, kad tko kliče: „Dolje Hrvati! Dolje Hrvatska!“, jer je nama još uvijek milo i sveto sve, što je hrvatsko. Mi smo još uvijek Hrvati. I ne stidimo se, niti bojimo, to javno priznati, pa makar nam za ovo i sto puta udarili žig „separatista“. Zbog nekolicine njih ne treba vrijedati sve Hrvate. Radić i družina nijesu isto, što Hrvati i Hrvatska.

Hoćemo li da onemogućimo „separatiste“, kanimo se ovih metoda, budimo nepristrani i pobijajmo ih sve bez razlike imena, časti i položaja. Poučimo narod, da jednako ljubi sve, što je hrvatsko i srpsko, i tu ljubav širimlijem načinom, nipošto prijetnjama i toljagama, puškama i bombarama, jer to nijesu sredstva, kojima se propagira bratstvo, jedinstvo i ljubav. Ne služimo ljudima ni sistemu, već narodu. Ljudi i sistemi mijenjaju se i umiru, narod vječno žive. A kad taj narod bude prožet čistom, ne narinutom ljubavlju za sve, što je Hrvatu, Srbinu i Slovencu milo i sveto, on će sam bez prijetnja i toljaga zakopati „separatiste“ i postati ono, što danas nije, jedinstven, jedan od Triljubni povici. Nijesu li ovi i ovakvi

† O. Mate Kardum.

„Evo kako umire pravednik!“

Ove su mi riječi padale na pamet, kad sam gledao Fra Matu Karduma u zadnjoj njegovoj bolesti, kad sam ga vidio mrta na odru. Evo kako umire pravednik! I pravednik je bio Fra Mate. Čitav njegov život bio je život pravednika, život čovjeka Božjega.

Od djetinjstva se već isticao bistro-umljem i andeoskom nevinosti, a kao franjevački klerik prednjačio je svojim drugovima u nauku i krepsonom životu. Na raznim i najvažnijim župama franjevačke redodržave, u kojima je služio, svakud je ostavio tragove svoje revnosti i učenosti, svoje neporocnosti i svetinje, a njegova je uspomena ostala blagoslovljena. Sa župe pozvan za profesora na franjevačkoj bogosloviji mladim bogoslovima pokazao se divnim primjerom redovnika i vele učenjem nastavnikom. Dvaput odabran provincialom svoje redodržave bio je uzorom stareinske revnosti, taktice, vještine, o čemu imade nepobitnih dokaza u njegovim pastirskim poslanicima svojoj redovničkoj braći i u njegovoj obilnoj uredovnoj korespondenciji. Napokon kao prosti fratar, za dugi niz godina u Šibenskom samostanu, bio je nadasve izgled pravog i svetog redovnika: uvijek sveto skroman, najčađniji u opsluživanju redovničkih dužnosti, djetinjski poslušan svojim starješinama, rasiđan bez prestanka, i ako trajno boležljiv. Znao je sjediti po više ure u ispunjedinci, oko koje bi se sleglo mnoštvo pokornika niže i otmjene ruke. Propovijedao je prigodno i neprigodno, a osobitim marom i ljubavlju propovijedao je više godina svagdano čitav mjesec lipanj na čest presv. Srcu Isusovu. Kad nije bio u ispunjedionici ili inače zaposlen redovničkim dužnostima, uvijek si ga našao u koru, gdje moli pred Presvetim ili u sobi, gdje čita, uči, piše.

Evo ovakav je bio Fra Mate Kardum za čitava svoga života. Ovako je on 3. ov. mј. kasno uvečer dočekao mirno, spokojno i veselo Gospodinov poziv: Slugo dobri i vjerni, unidi u kraljevstvo moje!

*
O. Mate Kardum rodio se 1862. u Dugopolju kliške općine. Svoje bistro-umno i dobro dijete poslašće roditelji u bivše sjemenište u Prikru kraj Omiša, da uči gimnaziju, te bude pop. No Bog ga je bio odabrao za savršeniji život. Svrsiviši dobrim uspjehom pri razred gimnazije u Prikru ode na franjevačku gimnaziju u Sinju i kasnije na franjevačku bogosloviju. Sve je nauke svršio s odličnim uspjehom.

Cim je bio zaređen za svećenika, starješine ga imenovaše župskim po-moćnikom na Ogorju. Zatim je zasebice upravljao velikim i važnim župama, koje pripadaju franjevačkoj redodržavi presv. Otkupitelja. S Ogorja naime bi poslan za župnika Kruševa u

Pismo iz Zadra.

Strah radi ispravljanja treće zone. — Zanimivo ubojstvo.
(Posebni dopis „Narodne Straže.“)

ZADAR, 30. ožujka 1922.

Rekao bih da je u zadnje vrijeme ušao veliki strah u kosti Zadraniima radi „predstojecog“ ispravljanja treće zone. To je i razumljivo, jer znaju dobro, da će tada gradu zaprijetiti još veća ekonomска kriza i propast. To svaki čas naglašuju njihove novine i oštros radi toge napadaju vladu, te je potiču i pozivaju da ne popušta, nego drži tvrdno, što ima, dok ne osigura Zadar pred ekonomskom propastom slobodnom zonom, povoljnim trgovskim ugovorom i željezničkim spajjem (Zadar-Knин) s Jugoslavijom. Krekli u Rimu iz petnih žila sve moguće poduzimlje i radi, da se ne bi ispraznila treća zona. Rekao bih da mu to i uspijeva, jer se već toliko čeka i uzdiže za tim blaženim ispravljanjem, a tog ispravljanja nema.

Posljednjih dana su se zbila ovdje tri ubojstva. Zanimivo je posljednje, u kojem je podlegao neki bivši karabinjer imenom Bartolotta. Slučaj se ovako zbio.

Dva lička trgovca dodoše u Zadar, da prime plaću od zadarskih mesara za pokriomljeno meso za grad Zadar. Sluga jednog šofera vidje u mearnicu, kako su mesari isplatali Ličanima 80 hiljada dinara za meso. Ovo još bolje dojavili odmah gospodaru,

The bull.

Grđani! Sjetite se svoje zarobljene braće!

Bukovici, a odanje za župnika Lišana u Kotarima. Zadnje dvije župe su mu bile Drniš i Sinj. U svima je ostavio trajnu, svetu i milu uspomenu.

Na župama nije samo revnovao za slavu Božiju i spas duša, nego je slobodno vrijeme posvetio nauku, osobito proučavanju bogoslovnih predmeta, poimence kanonskog prava, koje je poznavao do u tančine, tako da je uprav zato i bio pozvan da ga za duže vremena sa sjajnim uspjehom predaje na franjevačkoj bogosloviji. Odabran je dva puta provincijalom, gdje se pokazao na visini svoga zadataka. Prožet velikom ljubavlju za svoju redodržavu revno je i neumorno radio za njezin procvat. Pisac ovih redaka imao je slučajno sreću, da pročita dvije njegove poslanice, upravljene župnicima njegove provincije. One su remek-djelo svoje vrsti. U njima se zrcali učenost, revnost, takt, a osobito neizreciva ljubav prema svojoj braći. Kad je bez njegova znanja i privole bio imenovan za biskupa nadbiskupa, otklonio je ovu vinku čast radi svog slabog zdravlja, ali mislim još više radi svoje velike skromnosti.

Zadnjih 12 godina svoga žiča proveo je u šibenskom samostanu uvijek neumorno radeći osobito u ispovijedaonici i propovijedanjem riječi Božje. Svi šibenski biskupi uvelike su ga stovali i cijenili ne samo radi njegovog izglednog i svetog života, nego i radi njegove vanredne učenosti. Uvijek je bio diocezanskog eksaminatora, judeks prosinodalnički, član ženidbenog suda i u svim ovim ulogama bio je pars major. njegovo mnenje je bilo uvijek mjerodavno, potpuno uvaženo.

Izvrsno je poznavao i pisao našim hrvatskim jezikom. Bio je uvijek iskreni rođoljub i vatreni otadžbenik. Zajedno sa svima nama mnogo je trpio i teško podnosištu tudinsku okupaciju, a iz duše se veselio našem narodnom oslobođenju i ujedinjenju. Politikom se nije bavio, ali ju je veoma pozorno i s velikim interesom pratio.

Zadušnice i sprovod su mu bili u srijedu, na koji su pohitjeli osim provincijala O. Cikojevića i krapanskih franjevaca sva okolna braća, mjesno svećenstvo i Kaptol. Odriješenje u crkvi sv. Lovre podijelio mu je sam presv. biskup. O. dr. Milet.

Duša mu se raja nauživala!

Domaće vijesti.

† Biskup Napotnik. Dne 28. pr. m. preminuo je poslije duge bolesti mariborski biskup dr. Mihael Napotnik u starosti od 72 g. Bio je odlični radnik na polju crkvenoga i narodnog rada. Bio je izvrstan govornik, a osobito se zauzimao za crkvenu umjetnost. Bio je neko vrijeme i ravnateljem bečkoga Augustineuma. Imao je više crkvenih i svjetovnih odlikovanja, a među ovima i red sv. Save I. razr. Pokoju mu vječni!

† Marin Sabić. Ovih dana preminuo je na Visu odlični pjesnik Marin Sabić. Bio je član „Kola hrvatskih književnika“ u Zagrebu i vjerni saradnik „Hrvatske Prosvjetje“. Suradiuo je i u drugim književnim listovima. Napisao je „Lourdes“ poslije hodoca u Lurd, u kojoj je dao odraza život vjeri. Njegove zbirke „Trenutci“, „San ijava“, „Mermeri i platna“ odlikuju se ljepotom pjesničkog izražaja, te su pravo biserje religiozne lirike, protkane dubokim idealizmom i misticizmom. Iako star, našao se skupu sa mladim katoličkim literatima, koji utiru puteve novoj poeziji, koja u katolicizmu ima jednu od najjačih podloga za umjetnička stvaranja. Počivao u miru!

Za vjersku ravnopravnost.

Na sjednici finansijskoga odbora pri raspravi o proračunu vjera govorio je i poslanik dr. A. Dulibić, koji je žestoko napao nepravdu, koja se nanosi katoličkoj vjeroispovijesti. Od 80 mil. dinara izdataka ministarstva vjera, samo je 12 mil. određeno za katoličke vjerske ustanove i svećenstvo, dok bi po ustavu katoličkoj Crkvi po broju njezinih vjernika pripadalo 40 mil. dinara. Za 7 profesora bogoslovije u Splitu određeno je 9000 dinara, a za pojedino profesar bogoslovije sv. Save predviđa se plaća od 6000 dinara. Za pitome bogoslovije sv. Save određeno je 1,400.000 dinara, a za pitome katoličkih dalmatinskih bogoslovija 60.000 dinara. Istočne ogromne razlike u plaćama pravoslavnih i katoličkih biskupa. Vlada se uopće nije obazirala na prijedloge katoličkog episkopata.

Govornik veli, da mi moramo biti ogorčeni, jer što se radi, to je nepravda i sramota, koja stvara otrovnu atmosferu.

Vlada hoće da uvede vjerski pri-

rez, da time stvori agitaciju protiv crkve uopće. Najprije neka se uvede vojnički pirez, pa pirez na prosvjetu, za subvenciju pozorišta, za kraljevu civilnu listu, a onda neka se govori o vjerskom pirezu. Ovdje se radi o novcu, pa kako to da se porez ka Crkvu upotrebljava za druge vjeroispovijesti.

Kako se vidi iz govora narodnog poslanika dra Dulibića, ovaj vjerski pirez ima tu svrhu, da „demokrati i radikalni mogu agitirati protiv Crkve i svećenstva.“

Jer oni ovako umiju: Ako se uvede posebni vojnički pirez, narod će ustati protiv militarizma; ako se uvede porez na prosvjetu, narod će ustati protiv Pribićevića; ako se uvede porez za pozorišta, opet će se narod buniti, da je to porez za gospodske zabave i t. d. To sve nije u interesu naših stranaka. Ako se pak uvede vjerski porez, nastat će vika na Crkvu i svećenstvo, a to je upravo u našem interesu.

Oblasne i sreske samouprave.

(Govor narodnog poslanika dra Ante Dulibića na sjednici Zakonodavnog odbora 14. ožujka 1922. prigodom rasprave zakona o oblasnim i sreskim samoupravama.)

— Nastavak —

Zašto samouprave ne će moći da vrše one funkcije, koje im ovdje tobože zakon daje? Ne će zato, što će biti finansijski slabe, što ne će imati novaca, a i iz drugog jednog razloga, jer će centralna vlast i zakonodavstvo, koje će doći, uvijek raditi da priveže samouprave, da budu što više ovise na centralne državne vlasti, da im se dade što više kompetencije i što veći djelokrug rada.

Još u pododboru sam predlagao, da se već u zakonu ustanovi, da se oblasnim samoupravama stave na raspolaganje stanovite vrste državnih poreza, ja neću kazati koje vrste poreza, ali bez toga nije moguć nikakav rad, niti će biti moguće, da ove oblasne samouprave razvijaju kakvu djelatnost. Samouprave će imati, kaže se, i svoja vlastita dobra. Tih dobara, što se tiče bar Dalmacije, samouprave nemaju, nijesu ih imale ni prije, pa ih, naravno, ne će imati ni sada. Vlastitih prihoda dakle ne će imati. Pa onda što im ostaje drugo? Ostaju priezi, a to je najodiozničiji namet. Baš oblasne skupštine ne će moći razvijati nikakvu djelatnost, jer ne će moći udariti toliko pirez, koliko je potrebno za vođenje poslova, jer ako samo pomislimo, koliko će biti troškova oko toga, da se uzdržava oblasni odbor, njegovo činovništvo, ravnodstvo, da se dadu poslanicima dnevnicu i plaće, putni troškovi, već

to samo će apsorbirati sav pirez, koji će se udariti na državni porez za izdržavanje oblasti. Kako će pak oblasti moći da vrše tek druge zadatke, da je to ne ču ni da spominjem.

I stoga, što će ove oblasti biti upućene samo na pirez, one ne će uživati u narodu nikakve simpatije. To je van svake sumnje. I zato one ne će u narodu moći djelovati onako, kao što je to potrebno. Druga bista bila, kad bi ove samouprave imale na raspolaganju stanovite grane poreza, na pr. porez na zemljište ili na kuće, na obrte i t. d. Tada bi samouprave imale interesa i da promiču stanovite grane privrede. Samouprave bi radi poreza imale više interesa da promiču poljoprivredu, javne gradivine, obrt i industriju i t. d., jer bi one od toga imale veliku korist, a ne bi se izdržavale samim teretom prieza, koji je, kako sam rekao, najodiozničiji teret, tim više, što su državni porezi jako visoki.

Nije se htjelo pristati, da se prepuste oblasnim samoupravama stanovite grane poreza, već je rečeno, da će se to vidjeti kasnije. Naravno, obećanje ludom radovanju! Što će se vidjeti kasnije, to mi sada ne možemo da znamo. Fakat je, da će se oblasti u prvom početku izdržavati od milostinje vlade, te je apsolutno isključeno, da će one svoj zadatak moći da ispunje.

(Svršit će se.)

Svečano ustoličenje novoga biskupa.

Iza onako srdačnog i svečanog nedjelje već u rano jutro počela su veselo slaviti sva zvona naših crkava, kuće i dućani kititi na rodnim zavjesama, sagovima i zastavama, po zidovima i trgovinama lijepiti i izlagati prigodni toplo pozdrav kaptola i svećenstva, građana, te šibenčana svom domorocu, svom novom duhovnom Ocu i Pastiru. Sve se žurilo, da brzo opremi svoje posle, pak prispije na svečanost.

Oko 9 sati presv. biskup je prihvatio, praćen od varoškog župnika O.

Jelinčića i crkvinara te crkve, pošao u varošku župsku crkvu i tu prisustvovao tijoh sv. Misi, koju je otčiao o. Ignacije Aljinović, tajnik provincije konventualaca, koji je s njim došao iz Zagreba. Pred vratima crkve bila je spravna bijela magza, na koju je presv. Milet je učinio, kad je svršila sv. Misa, i na njoj je, praćen od općinskog upravitelja, dvojice težaka i puka, po starodrevnom običaju u pastirskom ruku uz svečano slavljenje zvona, veselo udaranje glazbe, gromivo puštanje mužara, oduševljeno klijanje nepreglednog okolo stopećeg naroda, koji je on blagoslovio, Poljana ušao u grad.

Pred vratima grada, t. j. kod katališta bio je podignut lijep slavoluk od zelenila, na kome se isticao grb novoga biskupa s njegovim geslom: „Ljubav nas Kristova izgara“, vješto izrađen od gosp. F. Delfina. Tu je dočekao novoga biskupa Stolni Kapetol, svećenstvo i brojni predstavnici vlasti, vojništva, korporacija i svih društava, odred kopnenog vojništva i ratne mornarice, glazba, vatrogasci. Presv. biskup šišavši s mazge obukao se u svečano pontifikalno ruho, te se uz brojnu asistenciju pod nebnicom, koju su nosila četiri ugledne težake, i praćen od svih, koji su ga dočekali kod slavoluka, Glavnom ulicom uputio Stolnoj Bazilici. Svećenstvo je u op-hodu - što treba zabilježiti i istaknuti - po prvi put svečano pjevalo hrvatski „Blagoslovjen Gospodin Bog Izrael“. Putem su s prozora presv. biskupa posipali cvijećem, a brojno ga je gradanstvo svud radosno pozdravljalo. Na pločati pred katedralom vojska mu je odala počast. Kad je novi naš biskup ušao u velebnu katedralu sv. Jakova, svećenstvo je zapjevalo iz dne duše „Tebe Boga hvalimo“. S tim je počela crkvena funkcija.

Iza otpjevanog „Tebe Boga hvalimo“ presv. biskup je zasjao na svoje prijestolje, a svećenik vič. Pian s povijedonaice je pročito na latinskom i hrvatskom jeziku papinsku bulu imenovanja dra O. Jeronima Milete za šibenskog biskupa. Zatim je dosadašnji kaptolski vikar časni starina preč. kanonik Skarpa kratkim, vatrenim i lijepim govorom novome biskupu predao upravu šibenske biskupije. Presv. Mileta mu je zahvalio na trudu i dobroj upravi biskupije, ali navlaštio što je neustrašivo znao braniti i obraniti slobodu i sveta prava Crkve. Tom prigodom je također istakao, kako će u prvom redu nastojati, da što prije osnuje sjemenište za svećenički pomladak.

Slijedila je zatim svečana pontifikalna Misa, koju je dobro i precizno otpjevalo Pjevački zbor šibenske mladosti pod vrsnom upravom kapelnika O. Ivana Bronića. Svi se osobito svijedjili pjevanju „O spanosna hostijo“ za vrijeme prikazanja.

Iza evanđelja uzašao je na propovijedonaice presv. novi biskup, da upravi svoju prvu očinsku i pastirska riječ svojim vjernicima. Izrazio je svoju radost, što ga je Providnost, iako nedostojna, uzvisila i odredila za pastira svojih domorodaca, zahvaljuje na onako srdačnom i veličanstvenom dočeku i današnjem slavlju. Obecjao, da će poput Uzora i Učitelja svoga, Isukrsta, biti dobiti pastir, koji i dušu svoju daje za ovce svoje. Tumačeći svoj grb (znak reda, pelikan, dva ključa i Ime Marijino, a na dnu njega geslo: „Ljubav nas Kristova izgara“) razvija svoj program rada, rada oko vjerske obnove i preporoda svoje biskupije u duhu Isusovog evanđelja. S ponosom je istakao, kako se rodio kao siromah, bio siromah redovnik, pak hoće da

ostane i siromah biskup. Ova prva riječ biskupova bila je zbilja očinska, od sreća, pak su je i svi prisutni primili k srcu.

Iza sv. Mise presvjetlji je podijelio papinski blagoslov na hrvatskom jeziku.

Za vrijeme ove funkcije vojnici su tri put u počat ispalili salve.

Popodne od 5 do 7 sati novi presv. biskup u svojoj palati je primao predstavnike vlasti i društava, kapitol i svećenstvo, kojima je dao „soiré“. Pred palatom je svirala „Šibenska Glazba“, a brojno se gradanstvo skupilo i kličalo novome biskupu, koji je dvaput izšao na balkon i upravio im nekoliko zgodnih i toplih riječi.

Presvjetlji je ovom prigodom primio sa svih strana bezbroj brzjavnih i pismenih čestitaka, navlastito iz raznih župa svoje Biskupije, među kojima se osobito odlikovao Murter i Tijesno. On sam je brzjavno pozdravio Sv. Oca Papu Piju XI. i Njeg. Vel. Kralja Aleksandra I. Sv. Otac mu je odgovorio ovim brzjavom: „Dok preuzimlješ upravu, šibenske crkve, Sv. Otar veoma Te rado blagosilje zajedno sa cijelim svećenstvom i purom i moli Boga, da Tvoju pastirsку djelatnost i revnost okruni obiljem najboljih plodova“.

Svečanosti ustoličenja su prisutvali od vanjskih: provincijal Dominikanaca O. Orlandini, provincijal Franjevaca O. Cikovjević, provincijal konventualaca O. dr. Burić i dr. Josip Carević kao zastupnik splitskog kaptolika i splitskih katoličkih društava, te brojni svećenici i redovnici iz cijele biskupije.

Ovakvo se svečano obavilo ustoličenje novog šibenskog biskupa, koga je rodni Šibenik objerukče primio i ponosi se, da mu ga je Providnost Božja u dobar čas postala!

Političke vijesti.

Smrt Karla Habzburga. U Funchalu na Madeiri preminuo je ovaj posljednji Habzburgovac na prijestolju. Za života pokušao je dva puta, da se opet dokopa prijestolja, ali bijaše mu užalud, jer je mogao uvidjeti da narodi i narodni život nijesu sredstva za kojekakvu habzburšku avanturu. Za njim žaliti svi oni, kojima je habzburška politika donosila ličnu korist.

I u našem političkom životu njezinom smrću nestat će jednog argumenta državotvornim elementima, koji su protivnika režima s nepravom kritili „Karlistima“. A i oni, koji su u Karlu gledali tobožni višeg čovjeka, cara i kralja, neka znaju, da u Funchalu nije preminuo nikakav nadčovjek, ni car ni kralj, nego obični gradanin Europe, Karlo Habzburg.

Borba protiv vjeroučauka. Kako smo izvješteni, ministarstvo prosvjetne se ukida katehetska služba u pučkim i njima sličnim školama. Nauk vjere predaval bi svjetovni učitelji. U srednjim školama nauk vjere predavao bi se samo u nižim razredima. Od petoga razreda pa dalje posve se ukida vjerska obuka.

Ova nova navala ministarstva prosvjetne i beogradskie vlade na katoličku crkvu ne smije zateći kaloličko pučanstvo ove države neprispravno, jer ono ima najviše prava do odlučujuće o uzgoju svoje djece. Katoličko pučanstvo najodlučnije se ima oprijeti ovom projektu, jer nekoliko ljudi, koji mrze katoličku crkvu, ne smiju odlučivati, kakav da bude uzgoj katoličke omiljenosti.

Za gospodarski procvat Tijesna.

Tijesno, 28. ožujka 1922,

Zaključeno je još poduzeti odmah korake i izravne pregovore sa Biskupskom mensom u Šibeniku za otkup i potpuno oslobođenje od „petine“, t. j. od kmetskih odnosa te prodaju zgrada u Tijesnom. Za posredovanje u ovom tako važnom pitanju Zadruga će se obratiti omiljenom narodnom poslaniku dru Anti Dulibiću.

Stvoren je zaključak i o gradnji Zadržnog Doma, te osnivanju Zadržne Štodianice.

Buduć ova Zadruga posjeduje i svoje vlastite hidraulične strojeve za pravljenje ulja, kao što i mlinove za mliožiti na pogon motora, te i kotao za pečenje rakije, skupština je na prijedlog g. revizora Donadini-a zaključila promjenu svoje dosadašnje Potrošno-Obrtnicu Zadruge u Gospodarsku Proizvodnu Zadrugu.

Članovi su ove Zadruge bili uvijek zadovojeni pravim zadružarskim duhom. Sad su još i više iza ove uspjete skupštine i lijepog opširnog predavanja o zadružarstvu, što ga je osam dana prije skupštine održao g. Donadini, a koje je bilo brojno posjećeno od naših varošana, te se nadati uspjehu i napretku Zadruge, a po njoj i gospodarskom procvatu našega Tijesna.

Gradske vijesti.

Pjevanje u Stolnoj Bazilici. Za vrijeme pobožnosti četrdeset ura priječnijem blagoslovu pjevali su učenici realne gimnazije i velike gimnazije „Pomiluj mene Bože“ i „Svetotajstvu“. Ovako pjevanje rijetko se čulo dosada u našoj katedrali. Izvedba, interpretacija, i fuzija glasova bila je izvanredna. Zbor je jak i staljan u svim prelazima, a pjeva se shvaćanjem. „Pomiluj mene Bože“ od Matijevića se u velike svidio svakome zbog ozbilnosti i strogog liturgičnog značaja. Hartmanova pak kompozicija je nešto veličanstvena, a učenici su je izveli majstorski. Tako isto i „Svetotajstvu“ od Kolba.

Pjevanje učenika je povuklo u crkvu masu svijeta, tako da je svake večeri bila naša katedrala prekrivena. Učenički zbor služi na čast zavodu. Ovim svojim prvim nastupom dao je dokaza, kako naši srednjoškolci goje i ljube glazbu, te ustraje li, postati će uistinu izvrstan pjevački zbor. Za ovaj uspjeh svakako najveća je zasluga vrjednog profesora Dr. I. Vuksanovića, koji je izvanrednim radom i dubokim poznavanjem crkvene glazbe pripravio učenike te je tako pružio vjernicima u crkvi pravog uživanja. Nadamo se, da ćemo još koji put čuti naše vrijedne učenike koji zaslužuju svaku halu i priznanje, pjevati u Bazilici. Tako će oni uživati crkvene funkcije.

Hrvatski jezik u crkvi. Pri večernjoj službi Božjoj u katedrali u prošli srijedu, četvrtak i petak pjevala se Pavečnja i sve ostalo na narodnom jeziku. Gradanstvo je zato bilo silno zadovoljno, a dalje je dokaza, koliko cijeni ovu reformu glede jezika tim, što je katedralka bila uvijek puna kao ni jedne godine. Cijela je crkva pjevala i odgovarala. To je bilo nešto krasno. Zasluga je našeg presv. biskupa, koji je odmah uveo u Stolnoj Crkvi sve obrede u hrvatskom jeziku, kako je obredne i u hrvatskom jeziku. Hvala presv. biskupu!

Veselje u gradu. Već rano jutros počeli su u se kititi dućani i kuće u gradu u znak veselja i radosti, što je jutros u 6 sati talijanska ratna lada zauvijek ostavila našu luku. Kamo

Vojna stavnja čehoslovačkih pripadnika. Pozivlju se svi čehoslovački priпадnici, rođeni godine 1900., 1901. i 1902., koji borave u Dalmaciji, da se odmah prijave kod Čehoslovačkog konzulata u Splitu, gdje će istima biti određen rok za vojnu stavnju. Neposluh imaju za posljedicu primjetbu § 48 vojnog zakona R. Č. S. — Konzulat.

Nova odvjetnička kancelarija. Odvjetnik dr. Henrik Marin otvorio je svoju pisarnu u Šibeniku, kod kazališta, kuća Bodul, I. kat.

Darovi „Uboškom Domu“. Da počaste uspomenu Šime Sunara: Društvo „Promet“, Tvrčka Inchiostri i Sinovi i Josip Menegelli po K 400; Krsto Margetić, Baica Ive, Stipe Šare i kapetan Mirko Zgaga po K. 200; Šime-Božo Vatavuk i Jerko Grubišić po K. 120; Braća Škot, Pio Terzanić, Braća Škarica pk. Dume, Frana Trnajić, Š. Jurin i sin i Olivari Remigijjo po K. 100; Ivan Fulgosi pk. Ante, Marinko Miletić, Battigelli Luigi, Obitelj pk. Antuna Montanari, Ante Klarić, Ana ud. Škot, Lalica Niko, Rade Šare, Toni Šurić i Edvija ud. Jelić po K. 80; Ivan Kuzmić, Braća Ilijadića, Matko Milković, Ante Belamarić p. Miše, Josip Bego, Sunara Luka, Škoti Stipe, Paško Stanić, Juraj Grimani, Ivan Žaja, Luigi Frizzi, Niko Milin, Vinko Supuk, Ivan Erceg, Šime Baranović p. Mate, Obitelj Bačići, Stjepan Justić, Josip Firisin, Špiro Guberina pk. Dunke, Obitelj Frane Unića, Ante Frua, Braća Škarica p. Pere, Benka ud. Grimani i Grgo Ivčić po K. 40; don Ante Radić, Marija ud. Ugrini, Ive Belamarić p. Tome, Marko Belamarić pok. Tome, Krsto Jadronja, Dane Baranović, Marko Ilijadić-Rapo, Maće Kronja, Marko Cefer - Promina, Marko Jakovljević, Ivan Vučić pk. Andrije i Bogdan po K 20; Ante Tikulin K 10. — Svima darovateljima Uprava harno zahvaljuje.

Važno za vlasnike unajmljenih kuća. Od Kr. Poreske Kotarske vlasti u Šibeniku primili smo na uvrštenje ovi obznanu: „U smislu člana 36. privr. Zakona o budžetskim dvanestinama pozivlju se svi vlasnici unajmljenih kuća, do najdalje do 30. aprila 1922. pričaku potpisatoj Vlasti redovito popunjene izjave o dohotku najma, što su ga faktično primili u godini 1921. za odmjeri najmočne kućarine za godinu 1922. Kućni posjednici, koji ne bi ispravno i tačno prijavili kućnu kiriju, pored kaznenih posljedica po postojećim poreskim zakonima gube pravo, da suđskim putem traže veću najamninu od one, koju su prijavili poreskoj vlasti. Odnosni formulari izjave mogu se dobiti kod ove poreske kotarske vlasti, a van sijela iste kod poreskih ureda i općinskih upraviteljstva. Upruzorju se kućni posjednici, da im je slobodno podnijeti usmeno prijavu kod poreske kotarske vlasti, a van sijela iste kod poreskih ureda ili općinskih upraviteljstva.

Jesam li podmirio preplatu?

Kr. ovlaštena prodaja baruta, eksploziva, oružja i municije t. t. JAKOV DULIBIĆ I DRUG - ŠIBENIK časti se javiti cij. općinstvu grada i okolice, da imade na skladisti lagumskog i lovačkog oružja i municije.

Širite dobru štampu!

MALI OGLASNIK

Sjeme od djeteline. Kod Hrvatske druge u Sinju nahodi se na prodaju oveća količina prve vrsti sjemena djeteline ljekarice uz povoljne cijene.

Prenzeo bih u najam ili kupio jednu kompletanu trgovinu jedstva i kolonijala u Šibeniku. Nudjoci neka se obrate Reklamnoj i posredničkoj agenciji „Uspjeh“.

Unajmljuje se: jedan bolji lokal u Širokoj ulici, najmoprimac mora kupiti inventar (ex Bar Sumadija). Potanje kod Reklamne i posredničke agencije „Uspjeh“.

Traži se kapitalista kao kompanjom za jednu poznatu i dobro uvedenu radniju u Splitu. Za potanje obavijesti obratiti se kod agencije „Uspjeh“.

Činovnik sa višegodišnjem službom, vješt rukovođenju blagajne, sastavljanju predračuna i konačnih računa, zna također pisati na pisačem stroju, traži namještenje kod koje agencije, trgovine, banke ili kod bilo koje kancelarije. Obratiti se upravi lista.

Veliki uspjeh!

Kod kupnje, prodaje i zakupa nekretnina
Novo ustavljena

Reklamna i posrednička agencija „Uspjeh“

ŠIBENIK - Gospodski trg 13.

Prima na prodaju, kupnju i zakup

razne trgovine, gostionice, kavane, kuće, podkućnice, lokale, vinograde, posjede, velika imanja, lade i t. d.

Ponude izvršuje na **Reklamna i posrednička agencija „Uspjeh“**,
opće zadovoljstvo

Veliki uspjeh!

DROGARIJA VINKO Vučić - ŠIBENIK
Skladište kemijskih proizvoda, laka boja, gumenih predmeta i t. o.
OPTIKA.
Naočala — Cvikera.
Izvršuje svaku izradbu po okul. ilječničkom propisu.
Primaju se popravci.

Upravo izašlo!

GOSPIN PLAĆ I URA SVETO PROVEDENA PRED PRE-SVETIM SAKRAMENTOM.

za sami 1·50 din. komad
može se dobiti kod nakladnice
PAPIRNICE RADIĆ ŠIBENIK.

Srećke Državne klasne lutrije

I. klasa 4. kolo bit će gotove 20. maja o. g.

Tko je rad, da ih preprodaje ili za sebe lično kupuje —
neka se izvori obratiti mojoj radnji:

Ul. Kneževina Ljubice 16.

Glavna ovlašćena kolektura
Drag. R. Kolakovića - Beograd.

KNJIŽARA FILIP BABIĆ - ŠIBENIK
(HRVATSKA KNJIŽARNICA - ZADAR)

Novo moderno ureden i povećan posao. — Potpuno skladište Jugoslav. knjiga. — Veliki sortiment knjiga stranih jezika. — Tvorničko skladište papira uz najjeftinije cijene. — Sav pribor za uredje, općine i škole. — Skladište školskih knjiga. — Prima preplate na stručne i periodične časopise svakog jezika i struke. — Muzikalije svake vrsti. — Pribor za pisače strojeve Stenil i Karbon-papiri.

Oprema brza i točna a cijene jeftine. — Solidna postuga.

Svinjsku mast, slaninu, dimljeno meso,

žito, kukuruz, brašno i svake vrsti zemaljskih proizvoda uz najjeftinije cijene na veliko i malo nudi

IMRE HIRSCHENHAUSER

VELIKA-KIKINDA (Banat).

Brzojavi: Hirschenhauser, Velika-Kikinda.

Hrvatska zadružna tiskara u Šibeniku

prima na izradbu sve zasjecajuće radnje, te je
opskrbljena vlastitom knjigovežnicom.

Izradba brza i solidna

Umjerene cijene.

**PAPIRNICA
GRGO RADIĆ**

(prije A. et G. Rude)

ŠIBENIK (Glavna ulica).

Bogati izbor svih vrsti umjetničkih dopisnika, te šibenskih razglednica.

Prodaja školskih potrepština, raznog papira te sve vrsti kanclarijskog pribora.

Trgovina raznih parfema, mirisnih sapuna, praška za zube i slično, te raznih igrački za djecu.

Cijene umjerene!

Bogato skladište šivačih strojeva

SINGER

kao i svih pojedinih dijelova
šivačih strojeva, šivačih igala
i mašinskog ulja.

Prodaja uz gotov novac i obročnu otpлатu.

Na svakom je stroju naznačena
cijena, koja je ista za cijelu
Jugoslaviju.

**ANTE FRUA
ŠIBENIK Glavna ulica.**

Zastupnik gornje tvrtke za Šibenik
i okolicu.

Glavno Zastupstvo tvornica „Sufid“

Karbida, Kalcijskog anamida i ostalih

umjetnih gnojiva za državu S. H. S.

Grubišić & Comp.

ŠIBENIK (Dalmacija)

Upute i cijene daje tvrtka na zahtjev.
Brzojavi: Cianamid

Telefon Br.

Zadružna gospodarska banka d. d.

Glavna ulica br. 122
I. kat.

Podružnica Šibenik.

Centrala Ljubljana.

Podružnice: Đakovo, Maribor, Sarajevo, Sombor, Split.

Ispostava: Bled. — Interesna zajednica sa: Sveopćom zanatljskom bankom d. d. u Zagrebu i njenom podružnicom u Karlovcu te Gospodarskom bankom d. d. u Novom Sadu.

Glavnica i pričuva skupa sa afilijacijama K. 50.000.000.

Podjeljuje trgovcima kredite, ekskomptira mjenice, lombardira vrijednosne papire, kupuje i prodaje valute i devize, prima uloške, na tekući račun i na knjižice te obavlja sve bankovne i burzovne transakcije uz najpovoljnije uvjete.